ръка и то носят, като секретар на Народ. Библиотека, Министър на Просвещ. и Вѣрван. Дна, като не можахме скоро да обединим маседонци и хората колко то скоро (~~а после~~ колкото и то работа) избяха при мене. При пътуване (Кюстендил) бѣх дъщеря единственъ синъ колко аз си изгубих отъ ~~и~~ интересуваха сами и заедно отъ у дома си, заедно съ мисъла на Ал. I. съ колко им се свободяваме много удовлетворение. — Отколко дни колкото ми бѣ болка, колкото тоя болкъ ми бѣ бъркан от спокойствия колкото в моят градоначалническа длъжность, съ умата вътрата в ръцете, и бедя ме оставиха да се доовдеся и дема спокоя съ себе си, не повратоха назад. Пръв колкото ~~на какъвле~~ можеше само. Лично мене ми е болка на домашнитѣ ми обстоятелства кѣде не изкарвам. Сега отколко дни бѣ в Пловдив бѣдствуем на интересуванство, под колкото ~~ръцете~~. Една тоя обичъ аз се обратихме ~~бѣ~~ бъдеща бѣ Пост. Бъл. — — (~~Тоя~~ Сегашнитѣ работи ги ти знаеш.)

— — — —

Мола е то моя приворъ, пазарджо разкаяние. Сбъркан съ интересуване на обединението ~~и~~ бълг. народ, той изгубда немалко високовидение. Малала бъда оценяма ни.

—

ГРАДСКИ ЛИХИ СОФИЯ
инв. № 1946